2 Νοεμβρίου 2016

Τα ποντίκια μυρίζουν τον πόνο του διπλανού τους Ακόμα κι αν δεν βλέπουν το ένα το άλλο...

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Image not found or type unknown

Αν ένα ζώο πονά, το διπλανό του μπορεί να αποκτήσει και αυτό υπερευαισθησία στον πόνο, ακόμη μάλιστα κι αν το ένα δεν βλέπει το άλλο. Αυτό έδειξαν νέα πειράματα επιστημόνων στις ΗΠΑ με ποντίκια. Η μετάδοση του πόνου φαίνεται να συμβαίνει μέσω οσφρητικών σημάτων.

Η νέα μελέτη -εκτός από τη σημασία που έχει για τα ίδια τα ζώα και πώς αυτά νιώθουν όταν κάποιο άλλο κοντά τους υποφέρει, π.χ. στη διάρκεια πειραμάτων- μπορεί επίσης να ανοίξει το δρόμο για την καλύτερη κατανόηση του πώς ένα κοινωνικό περιβάλλον είναι δυνατό να συμβάλει στην«μετάδοση» του πόνου στους ανθρώπους. Με άλλα λόγια, ο πόνος μπορεί να είναι «κολλητικός» κατά κάποιο τρόπο.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον καθηγητή συμπεριφορικής νευροεπιστήμης Αντρέι Ριαμπίνιν του Πανεπιστημίου Υγείας και Επιστημών του Όρεγκον, έκαναν τη

σχετική δημοσίευση στο περιοδικό «Science Advances«.
Οι επιστήμονες παρατήρησαν ότι αν πειραματόζωα βρίσκονται στον ίδιο κλειστό χώρο και ένα από αυτά πονά, τα γύρω του, παρόλο που δεν έχουν υποβληθεί στο ίδιο ερέθισμα πόνου ούτε έχουν μεταξύ τους φυσική επαφή, αναπτύσσουν μια παρόμοια υπερευαισθησία.

Τα ποντίκια που είχαν εκτεθεί παθητικά στον πόνο άλλων ποντικιών, παρόλο που τα κλουβιά τους απείχαν ένα έως δύο μέτρα και δεν είχαν καν οπτική επαφή μεταξύ τους, μετά από 24 ώρες έγιναν τα ίδια άκρως υπερευαίσθητα στον πόνο (αύξηση έως 68%) και αυτό ανεξάρτητα με το επίπεδο του στρες που είχαν προηγουμένως.

Οι ερευνητές κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι αυτή η μετάδοση του πόνου δεν γίνεται μέσω άγχους, συναισθηματικού στρες ή της απελευθέρωσης των ορμονών του στρες, αλλά μέσω της οσφρητικής οδού.

Με άλλα λόγια, τα ζώα μυρίζουν τον πόνο του γείτονα.

«Δείξαμε για πρώτη φορά ότι δεν χρειάζεται ένα τραύμα ή μια φλεγμονή για να εκδηλωθεί μια κατάσταση πόνου. Ο πόνος μπορεί να εμφανισθεί απλώς και μόνο μέσω κοινωνικών σημάτων», δήλωσε ο Ριαμπίνιν. Πρόσθεσε όμως ότι, στην περίπτωση των ανθρώπων, είναι πιο δύσκολο να βγουν συμπεράσματα για το πώς πιθανώς μπορεί να μεταδοθεί ο πόνος (μάλλον όχι από τη μύτη πάντως, καθώς η ανθρώπινη όσφρηση είναι πολύ χειρότερη από την ποντικίσια!). Είναι πιθανότερο ότι στους ανθρώπους η όραση παίζει μεγαλύτερο ρόλο στο να συμπονούν και να νιώθουν οι ίδιοι πόνο για τα βάσανα των άλλων.

Οι ερευνητές δεν απέκλεισαν την πιθανότητα ότι οι άνθρωποι που ζουν μαζί με χρονίως πάσχοντες, όπως οι σύζυγοι, σταδιακά αναπτύσσουν και οι ίδιοι χρόνιους πόνους, ιδίως όσοι εκ φύσεως έχουν μεγαλύτερη ενσυναίσθηση.

Πηγές: ΑΠΕ-ΜΠΕ, sciencemag- ikypros.com